

DIMINEAȚA BUCURIEI

Iată-ne din nou în mijlocul acestei sărbători atât de importantă. Totuși, pentru unii oameni ea nu este mai mult decât mâncare, haine noi, voie bună...

Trăim vremuri în care anormalul e normal, adevăratele valori se pierd, iar adevăratele semnificații nu mai au nicio importanță în ochii unora, dar copiii Domnului știu „*Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.*” (Romani 14:17)

Sărbătoarea Învierii este momentul în care s-a făcut cu adevărat lumină, momentul care a adus pe deplin biruința asupra păcatului și a morții, și toate acestea din dragoste pentru tine, pentru

PUTEREA ÎNVIERII LUI

„*Și să-L cunoască pe El și puterea învierii Lui...*” (Filipeni 3:10)

Mă fascinează acest verset și dorința pe care o exprimă Pavel prin aceste cuvinte. El a știut bine ce vrea.

Pavel dorea să cunoască nu actul învierii, ci „puterea învierii Lui”. Acea „putere” care s-a furișat pe lângă sigiliile puse pe mormânt, insuflând Domnului Isus viața. „Puterea” care a creat cerul și pământul, „puterea” pe care mintea noastră limitată nu o poate cuprinde, acea „putere” care l-a făcut pe Domnul Isus Cristos să rămână viu în veci de veci.

Meditând la acest efect al puterii învierii asupra Domnului Isus Cristos, de

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

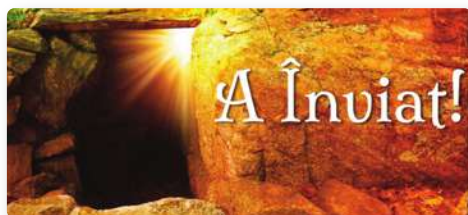
Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Ema Pop
Tehnoredactare: Roxana Tentiş, Dan Matei

mine, pentru noi toți. Sărbătoarea Învierii aduce cu ea bucurie autentică, pace, împlinire și o extraordinară semnificație: Dumnezeu și-a dat singurul Fiu pentru iertarea păcatelor noastre, pentru dăruirea vieții veșnice! Această semnificație trebuie să rămână vie în noi, mereu pusă la loc de cinste, un creștin adevărat nu se poate sătura de ea nicio dată, dragostea autentică și sinceră pentru Dumnezeu nu ar putea permite asta.

Așadar, să ne bucurăm împreună de această minune, nu există o onoare mai mare decât aceasta, să-L cinstim cu adevărat pe Cel ce e veșnic Viu!

Roxana Tentiş

coperim cele mai mari binecuvântări pentru noi, credincioșii. El fiind viu, noi cei mântuiți avem: promisiunea prezenței Sale permanente (Matei 28:20b), promisiunea mijlocirii la Tatăl (Romani 8:34) și promisiunea trimeriei unui Mângâietor (Ioan 16:7).

A Celui ce este viu în vecii vecilor, să fie toată slava și gloria, de acum și până în veac!

Dan Matei

Anunțuri

Luni	ora 10-12	Serviciu de închinare. Învierea Domnului
Joi	ora 18.00	Închinare și studiu biblic
Vineri	ora 17.00	Tineret. Agapă
Duminică	ora 09.30	Pregătire pentru botez
Duminică	ora 09.30	Grupurile de rugăciune
Duminică	ora 10.00	Grupele de copii
Duminică	orele 10 și 17	Servicii de închinare.

PULSUL Bisericii Creștine Baptiste
BIRUINȚA

An XVIII, Nr. 855 din 16 aprilie 2017

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

ÎNVIEREA: UN NOU ÎNCEPUT

„*La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua din tîi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.*” (Matei 28:1-2)

Deși, conform tradiției ebraice, Sabatul începe la asfințitul soarelui în ziua de

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Întunericul dinaintea dimineții**

pag. 4 **Dimineața bucuriei**

„*Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus din Nazaret care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde Îl pusese.*” (Marcu 16:6)

vineri și se încheie sâmbătă seara, imediat ce pe cer pot fi văzute cel puțin trei stele, evangelistul Matei, care scrie special pentru evrei, consideră că este necesar să menționeze că evenimentul glorios al învierii Domnului s-a întâmplat odată cu sfârșitul zilei Sabatului.

Oare de ce a considerat evangelistul că este atât de important să precizeze cât mai exact momentul învierii lui Isus Cristos?

Cu siguranță că el a fost conștient de importanța colosală a evenimentului pe care l-a așternut pe paginile Evangheliei sale. În acest fel, el a înțeles că actul învierii nu despărțea doar o zi de alta, ci era ca o piatră de hotar între două lumi: lumea care a fost până atunci și lumea care tocmai se născuse odată cu ivirea zorilor primei zi din săptămână.

Când a înviat Domnul, [Continuare pag. 2](#)

nu s-a încheiat numai ziua aceea de sa-
bat, ci de fapt, se sfârșea o stare a neputinței de a ajunge la Dumnezeu prin eforturi proprii, prin respectarea unor ceremonialuri reci, sau prin orice altă strădanie omenească, se încheie cu chemarea la mântuire a unui singur popor și se inaugurează un nou început, în care, datorită lucrării desăvârșite a lui Cristos, Dumnezeu chema la Sine oameni din orice neam, din orice seminție și din orice norod, pe care să-I numească poporul Lui răscumpărat.

Odată cu învierea lui Cristos, nu s-a încheiat numai ziua Sabatului, ci, conform planului lui Dumnezeu, se încheie vremea în care, în vederea mântuirii lui, omul trebuia să facă ceva și începeau zorii binecuvântați ai vremii în care, prin Cristos, Dumnezeu a făcut totul în vederea mântuirii noastre.

Odată cu învierea lui Isus Cristos, nu apărea din umbrele nopții numai prima zi a unei noi săptămâni, ci se naște o Împărăție de neclătinat, șansa unei mântuirii veșnice, plămădită din chinurile crucii și a morții Domnului, se naște un popor destinat pentru slavă, se deschide un drum către gloria veșnică pe care erau chemați să umble toți aceia care

sub cercetarea Duhului aveau să-și lase inima străpunsă și acceptau prin credință să calce pe urmele Mântuitorului.

De atunci au trecut două mii de ani și în timp ce pentru unii învierea lui Isus Cristos a rămas o dilemă nerezolvată, un fapt istoric pierdut în negura vremii, un eveniment imposibil de crezut sau o tradiție formală, pentru milioane de oameni, gloriosul act al învierii a însemnat sfârșitul vieții vechi, încheierea drumului păcatului, moartea firii pământești prin răstignire și lepădarea ei asemenea unui strai strâmt și începutul unei vieți apărute prin puterea Celui înviat și care este viu în vecii vecilor.

Provocarea învierii lui Isus Cristos este să nu mai trăiești sub tiparele unei vieți vechi, stăpânite de puterea și urătenia păcatului, ci să înțelegi că atunci când Cristos a înviat, nu se iveau numai zorii unei zile noi, ci era gata să se lumineze de acel nou început al noii creații din care Dumnezeu te cheamă și pe tine să faci parte.

pastor Daniel Chereji

ÎNTUNERICUL DINAINTEA DIMINEȚII

„Când a venit ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea” (Marcu 15:33)

Era beznă... o beznă perfectă, o beznă care își atingea apogeul înainte cu câteva clipe de venirea dimineții... Ne aflăm în ziua în care ne reamintim cel mai important moment al istoriei noastre pe acest pământ, moment care a schimbat complet lumea cunoscută de oameni până atunci. De fapt, în fiecare moment în care notăm o dată, folosim ca punct focal acest eveniment petrecut în urmă

cu peste 2000 de ani în Orientul Mijlociu.

Aceasta ar fi cea mai generală viziune pe care o poate avea un om asupra învierii, chiar și cea mai necredincioasă persoană acceptând această semnificație. Dar cum am putea noi, copiii Lui să nu vedem promisiunea Învierii cu toată gloria cuvenită? Cum am putea să nu rostim numele Lui, cu frică și înțelepciune? Domnul nostru nu a lăsat promisiunea învierii să fie scrisă doar pe hârtie, să fie

continuare în pagina 3

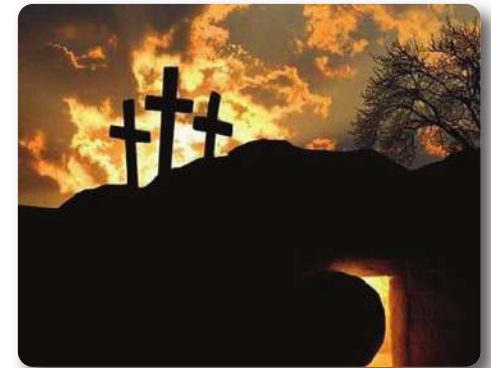
continuare din pagina 2

cântată doar la urechile noastre, ci a lăsat-o în fiecare respirație, în fiecare frunză dar mai ales a lăsat-o scrisă în fiecare suflet salvat, în inimă. **„Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci.” „Dar voi, le-a zis El, cine ziceți că sunt?” Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” Isus a luat din nou cuvântul și a zis: „Fericite de tine Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri. (Matei 16:13-17)**

De 2000 de ani ni se predică să ne iubim, iar noi ne sfâșiem între noi... cine spunem că e El în 2017? Datorită mormântului gol, noi avem pacea. Datorită învierii Lui, noi avem pacea în cele mai grele momente ale vieții, deoarece știm că Dumnezeu nostru este viu și controlează întregul nostru univers, de la atom la metagalaxie. Astfel, viziunea noastră despre Înviere este cea plină de speranță, plină de bucurie știind că Învierea este cel mai important moment din viața noastră. **(1 Corinteni 15:22), „după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;”**

Astfel, am privit în jur și era beznă... o beznă perfectă, o beznă care își atingea apogeul înainte cu câteva clipe de venirea dimineții... întunericul minților și întunericul istoriei.

Omenirea se află în cele 3 zile de așteptare... Zile de plâns, zile în care scrâșnim din dinți. Zile în care ne-am pierdut zambetul... În lipsa luminii este binecunoscut faptul că vom suferi și ochii ne sunt orbiți de beznă, dar trăim

cu promisiunea revenirii. Astfel, noaptea promite o dimineață, precum învierea promite reîntoarcerea Lui.

Am privit în jur iar... și am văzut zorii... Am fost răscumpărați prin har. În dimineața învierii, putem vedea zorii dimineții care se pregătește să își răsăre Soarele. Fiecare „perdea” ruptă în temple arată suveranitatea singurului Domn și stăpân, fiecare picătură de sânge este o secundă în clepsidră care numără timpul scurs până la reîntoarcerea Mielului. Să ne pregătim să ne bucurăm cu inimile curate în sârbătoarea Împăratului, fără păcat și purtând haine albe ale neprihănității. **„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, că să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru că să fim ajutați la vreme de nevoie.” (Evrei 4:15,16)**

Cu raze din ce în ce mai puternice, se auzea cuvintele care spun : **„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricină Lui! Da, Amin.” (Apocalipsa 1:7).**

Anda Mețac